

Arrest

nr. 227 395 van 11 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DUPONT
O.L.V. van Lourdeslaan 19/5
1090 Brussel**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 september 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2019 om 15.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Artikel 39/82, §1, derde tot vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“§ 1.(...)”

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord.

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

1.2. Op 23 september 2019 werd bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een verzoekschrift ingediend waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd gevorderd van de thans bestreden beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 *septies*) van 19 september 2019, gekend onder rolnummer RvV 237 198.

Op 10 oktober 2019 werd onderhavige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen dezelfde beslissing.

1.3. Ter terechtzitting wordt ambtshalve gewezen op het hierboven weergegeven artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat een verzoekende partij, op het ogenblik dat zij de schorsing vordert, “*op straffe van niet-ontvankelijkheid*” noch gelijktijdig, noch opeenvolgend, opnieuw toepassing kan maken van artikel 39/82, §1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan, éénmaal een vordering tot schorsing is ingediend, geen nieuwe vordering tot schorsing worden ingediend, tenzij de eerst ingediende vordering werd afgewezen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond. Aangezien de vordering tot schorsing die gekend is onder het rolnummer 237 198 aanleiding gaf tot een arrest waarbij het middel niet ernstig werd bevonden (RvV 27 september 2019, nr. 226 820) en de vordering dus niet werd afgewezen “*omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond*”, kan de verzoekende partij onmogelijk een nieuwe vordering tot schorsing indienen tegen de bestreden beslissing.

1.4. De aanwezige raadvrouw gedraagt zich met betrekking tot de ontvankelijkheid naar de wijsheid van de Raad.

1.5. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient op grond van artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet *de iure* als niet-ontvankelijk te worden aangemerkt.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

F. TAMBORIJN